

стивы, които хълматъ сватото негово име; просете веери голѣмы, достойни за великаго Бога: „Раже просимомъ дати достбите.“ Просите първенъ царството мъ, а тиа дрѣгыты, ако Богъ познае, че ви сѫ полезни, иже ви ги даде като притѣрки: „Ищите прѣжде царствія Божія и всѧ приложатсѧ въмъ. И, можешъ да ми кажешъ, да ли ако поискамъ азъ грѣшиатъ царството небесно, можъ го полѣчи? Ей; ако го поискашъ сѫ жежка любовкъ, сѫ жива вѣра, ты го си придобилъ; не си ли Христіанинъ? слѣдователно царство Божіе е твоето наслѣдие. За да припечели за тебе твой небесно царство Божіатъ сънъ е слѣзъ отъ небето на земята, и станжалъ е чловѣкъ, пострадалъ, расплю сѧ, умрѣлъ, и възнесъ сѧ; той ти е отворилъ Райскыя врати, оставилъ ти е черковныты Таинства, за да къпиши сѫ тѣхъ неощѣненото скровище. Ты си грѣшенъ, иже Христосъ е дошълъ за да спаси грѣшнитъ; иже и ако ты си грѣшенъ, що ти възвранявъ да станешъ за единъ часъ праведенъ? покамълъ ли си сѧ? исповѣдалъ ли си сѧ? ты си сѧ исправилъ; ты тоа часъ си сѧ оправдалъ; Божіето царство е твое. Благодати, прелюбодѣйци, разбойници потърсили царството Божіе, и го полѣчили, а ты двоишъ ли сѧ?

Братко, нѣма по-лесно нѣщо отъ да полѣшишъ царството Божіе; иже знай, че нѣма дрѣго средство освенъ показаніето. Що дѣмашъ? що правишъ? мыслишъ ли да сѧ покаешъ единъ путь? не; чакай още мрзеливе, непоказаній, чакай, и полѣчи щешъ спасеніе отъ онаа сладострастна любовкъ, които ти е разсыпала до икнѣ и имотътъ, и животътъ; чакай, и полѣчи щешъ спасеніе отъ онай богатство, което си придобилъ чрезъ гравителство, което си умножилъ отъ лихви, което ще оставишъ въ чужды рѣцѣ; чакай, и полѣчи щешъ спасеніе отъ търговіата си, хъитростъ-та си честъ-та си, отъ скина си, отъ брата си, пріятеля си; чакай, чакай, и кога нечленно допаднѣ смртъ-та, и завари та въ вѣтъ-ти грѣхъ, тогави сѧ надѣтай да полѣшишъ царството Божіе. Завѣждене! „Царството небесно сѧ нѣждае,“⁽¹⁾ (говори Христосъ); ако го искашъ, трѣбва да побѣрзашъ, да ускоришъ; да побѣрзашъ на време да сѧ покаешъ по-скоричко; да побѣрзашъ да сѧ оставишъ отъ лошіатъ си навыкъ, да пресѣчешъ врѣзкыты на грѣхове-

[1] Мат. гл. 11, ст. 12.